

บทที่ 8

ความสัมพันธ์ระหว่างความใกล้ชิดชุมชนกับการเลือกใช้คำศัพท์ลาวครั้ง

ในบทนี้จะเสนอผลการวิเคราะห์ที่เกี่ยวกับความใกล้ชิดชุมชนกับการเลือกใช้คำศัพท์ว่า มีความสัมพันธ์กันจริงหรือไม่ เพื่อที่จะศึกษาว่าความใกล้ชิดชุมชนมีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้คำศัพท์ เพราะความใกล้ชิดชุมชนจะช่วยยืนยันได้ว่า เมื่อผู้พูดเป็นผู้ที่ใกล้ชิดชุมชนแล้ว จะเลือกใช้คำศัพท์ลาวครั้งมากกว่าผู้ที่ไม่ใกล้ชิดชุมชนจริงหรือไม่ ซึ่งจะแสดงให้เห็นว่าความใกล้ชิดชุมชนเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการเลือกใช้คำศัพท์ลาวครั้ง โดยจะนำข้อมูลความใกล้ชิดชุมชนและข้อมูลการเลือกใช้คำศัพท์มาพิจารณาร่วมกัน ซึ่งจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ด้วยตารางและภาพ

8.1 ความใกล้ชิดชุมชนกับการเลือกใช้คำศัพท์ของผู้พูด

เมื่อนำข้อมูลความใกล้ชิดชุมชนของผู้พูดมาวิเคราะห์ร่วมกับการเลือกใช้คำศัพท์ พบว่ามีความถี่ของการเลือกใช้คำศัพท์ ดังแสดงตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ความใกล้ชิดชุมชนกับการเลือกใช้คำศัพท์ของผู้พูด

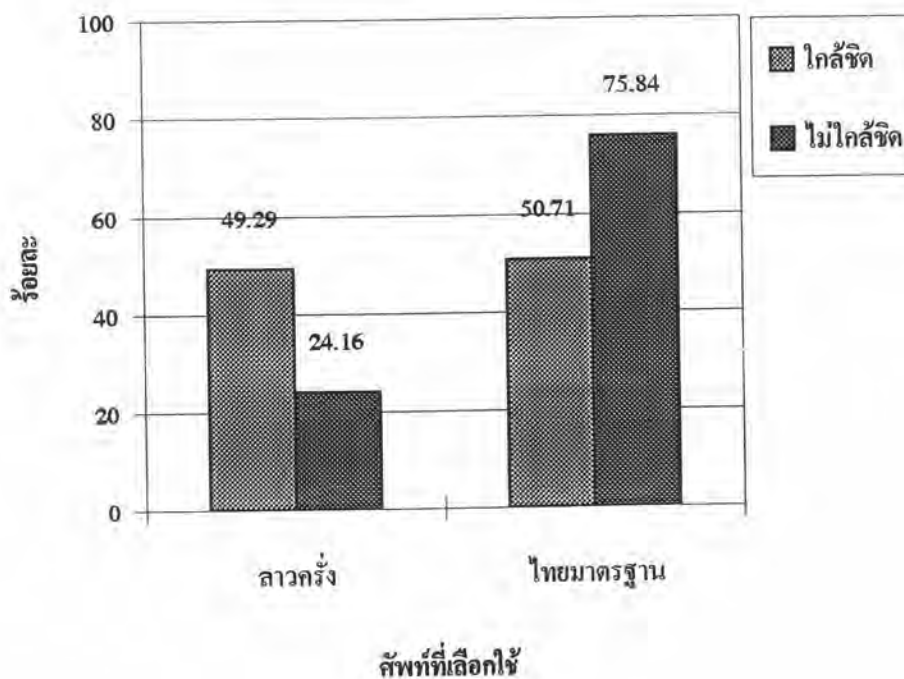
ความใกล้ชิดชุมชน คำศัพท์ที่ใช้	ใกล้ชิด		ไม่ใกล้ชิด	
	จำนวนครั้ง	ร้อยละ	จำนวนครั้ง	ร้อยละ
ลาวครั้ง	771	49.29	230	24.16
ไทยมาตรฐาน	793	50.71	722	75.84
รวม	1,564	100	952	100

$$\chi^2 = 155.85, p < 0.01 \text{ df} = 1$$

จากตารางที่ 13 จะเห็นได้ว่ากลุ่มของผู้ที่มีความใกล้ชิดชุมชน จะมีการเลือกใช้คำศัพท์ลาวครั้งมากกว่าผู้ที่ไม่ใกล้ชิดชุมชน โดยกลุ่มที่ใกล้ชิดชุมชนเลือกใช้คำศัพท์ลาวครั้งร้อยละ 49.29 ส่วนกลุ่มที่ไม่ใกล้ชิดชุมชนเลือกใช้คำศัพท์ลาวครั้งร้อยละ 24.16 ในขณะที่การเลือกใช้คำศัพท์ที่ยืมมาจากภาษาไทยมาตรฐานในกลุ่มผู้ที่มีความใกล้ชิดชุมชนมีผู้ใช้ร้อยละ 50.71 และในกลุ่มไม่ใกล้ชิดชุมชนมีผู้ใช้ร้อยละ 75.84 พบว่าความแตกต่างดังกล่าวมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มที่ใกล้ชิดชุมชนจะเลือกใช้คำศัพท์ลาวครั้งมากกว่ากลุ่มที่ไม่ใกล้ชิด

กล่าวคือเมื่อผู้พูดเป็นผู้ที่ใกล้ชิดชุมชน ก็สามารถที่จะทำนายได้ว่า จะเลือกใช้ศัพท์ลาวครั้งมากกว่าผู้ที่ไม่ใกล้ชิดชุมชนเสมอ ดังแสดงด้วยภาพที่ 12

ภาพที่ 12 ความใกล้ชิดชุมชนกับการเลือกใช้ศัพท์

8.2 ความใกล้ชิดชุมชนกับการเลือกใช้ศัพท์จำแนกตามอายุของผู้พูด

เพื่อให้แน่ใจว่าความใกล้ชิดชุมชนมีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้ศัพท์จริง ผู้วิจัยจึงได้ควบคุมตัวแปรอายุ ซึ่งจะทำให้สามารถยืนยันได้ชัดเจนว่า ไม่ว่าผู้พูดจะมีอายุเท่าใดก็ตาม หากเป็นผู้ที่ใกล้ชิดชุมชนแล้ว ก็จะเลือกใช้คำศัพท์ลาวครั้งมากกว่าผู้ที่ไม่ใกล้ชิดชุมชนเสมอ โดยการจำแนกข้อมูลจำนวนผู้ที่ใกล้ชิดชุมชนและไม่ใกล้ชิดชุมชนตามกลุ่มอายุทั้ง 3 กลุ่ม ซึ่งทำให้ได้ข้อมูลแบ่งเป็นกลุ่มย่อย 6 กลุ่มดังนี้

1. กลุ่มที่ใกล้ชิดชุมชนกับการเลือกใช้ศัพท์

- กลุ่มอายุ 15-25 ปี ซึ่งเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับการเลือกใช้ศัพท์
- กลุ่มอายุ 30-40 ปี ซึ่งเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับการเลือกใช้ศัพท์
- กลุ่มอายุ 45-55 ปี ซึ่งเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับการเลือกใช้ศัพท์

2. กลุ่มที่ไม่ใกล้ชิดชุมชนกับการเลือกใช้ศัพท์

- กลุ่มอายุ 15-25 ปี ซึ่งเป็นผู้ที่ไม่ใกล้ชิดกับการเลือกใช้ศัพท์
- กลุ่มอายุ 30-40 ปี ซึ่งเป็นผู้ที่ไม่ใกล้ชิดกับการเลือกใช้ศัพท์
- กลุ่มอายุ 45-55 ปี ซึ่งเป็นผู้ที่ไม่ใกล้ชิดกับการเลือกใช้ศัพท์

ตารางที่ 14 ความใกล้ชิดชุมชนกับการเลือกใช้ศัพท์จำแนกตามอายุของผู้พูด

ศัพท์ที่เลือกใช้	อายุ 15-25 ปี				อายุ 30-40 ปี				อายุ 45-55 ปี			
	ใกล้ชิด		ไม่ใกล้ชิด		ใกล้ชิด		ไม่ใกล้ชิด		ใกล้ชิด		ไม่ใกล้ชิด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ลาวครั้ง	45	26.47	78	13.49	402	49.26	100	42.02	324	56.06	52	38.24
ไทยมาตรฐาน	125	73.53	500	86.51	414	50.74	138	57.98	254	43.94	84	61.76
รวม	170	100	578	100	816	100	238	100	578	100	136	100

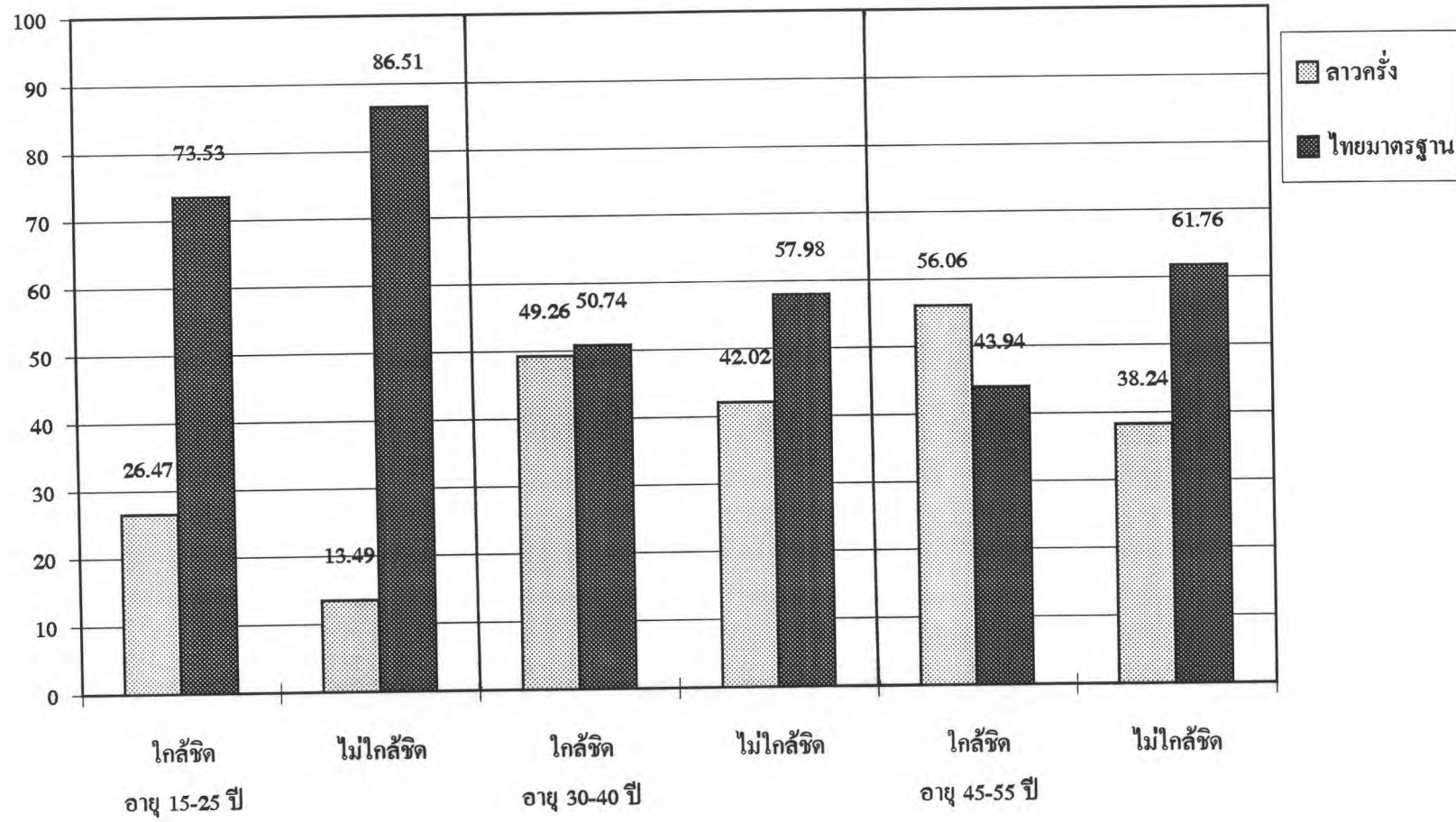
$$\chi^2 = 16.10, p < 0.01 \text{ df} = 1 \quad \chi^2 = 3.88, p < 0.05 \text{ df} = 1 \quad \chi^2 = 14.01, p < 0.01 \text{ df} = 1$$

จากการนำข้อมูลความใกล้ชิดชุมชนกับการเลือกใช้ศัพท์มาจำแนกตามอายุของผู้พูดพบว่า กลุ่มที่ใกล้ชิดชุมชนจะเลือกใช้ศัพท์ลาวครั้งมากกว่ากลุ่มที่ไม่ใกล้ชิดชุมชนในทุกกลุ่มอายุ จะเห็นว่าไม่ว่าผู้พูดจะอายุเท่าใดก็ตาม หากเป็นผู้ที่ใกล้ชิดชุมชนก็จะเลือกใช้ศัพท์ลาวครั้งมากกว่ากลุ่มที่ไม่ใกล้ชิดชุมชนเสมอ ความจริงข้อนี้จะช่วยยืนยันได้ว่าเมื่อผู้พูดเป็นผู้ที่ใกล้ชิดชุมชนแล้วก็จะเลือกใช้ศัพท์ลาวครั้งมากกว่าผู้ที่ไม่ใกล้ชิดชุมชนไม่ว่าจะมีอายุเท่าใดก็ตาม และกลุ่มที่ใกล้ชิดซึ่งมีอายุ 30-40 ปีและ 45-55 ปีจะเลือกใช้คำศัพท์ลาวครั้งมากกว่ากลุ่มที่มีอายุ 15-25 ปีซึ่งใกล้ชิดชุมชน จะเห็นว่าเมื่อนำข้อมูลความใกล้ชิดชุมชนมาวิเคราะห์ร่วมกันกับการเลือกใช้ศัพท์โดยจำแนกตามอายุแล้ว ผลการวิเคราะห์ที่ได้มีลักษณะเดียวกับภาพรวม (ดูรายละเอียด 8.1) กล่าวคือกลุ่มที่ใกล้ชิดจะเลือกใช้คำศัพท์ลาวครั้งมากกว่ากลุ่มที่ไม่ใกล้ชิดเสมอ และหากพิจารณาให้ละเอียดลงไปถึงความถี่ของการเลือกใช้ศัพท์ลาวครั้งกับศัพท์ไทยมาตรฐานเปรียบเทียบกัน พบว่ากลุ่มที่ไม่ใกล้ชิดจะเลือกใช้ศัพท์ลาวครั้งน้อยกว่าศัพท์ไทยมาตรฐานเสมอไม่ว่าจะอายุเท่าใดก็ตาม โดยความแตกต่างดังกล่าวมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ยกเว้นในกลุ่มอายุ 30-40 ปีที่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

และเมื่อพิจารณาคุณภาพที่ 13 สามารถสรุปได้ว่าในทุกกลุ่มอายุมีแนวโน้มในการเลือกใช้ศัพท์เหมือนกันคือ ผู้ที่ใกล้ชิดชุมชนจะเลือกใช้ศัพท์ลาวครั้งมากกว่าผู้ที่ไม่ใกล้ชิดชุมชน แสดงให้เห็นว่าความใกล้ชิดชุมชนจะบ่งบอกเป็นนัยเกี่ยวกับการเลือกใช้ศัพท์ลาวครั้งได้ว่า ผู้ที่ใกล้ชิดจะเลือกใช้ศัพท์ลาวครั้งมากกว่าผู้ที่ไม่ใกล้ชิดเสมอ ซึ่งกลุ่มที่ใกล้ชิดนี้มีโอกาสที่จะพบปะ

พูดคุยกับคนในชุมชนมากกว่ากลุ่มที่ไม่ใกล้ชิด ทำให้ได้ใช้ภาษาลาวครั้งในการติดต่อสื่อสารกัน
รวมทั้งกลุ่มที่ใกล้ชิดจะเลือกใช้ศัพท์ไทยมาตรฐานน้อยกว่ากลุ่มที่ไม่ใกล้ชิด ซึ่งจะเห็นได้ว่าความ
ใกล้ชิดชุมชนมีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้ศัพท์เมื่อควบคุมอายุ

ภาพที่ 13 ความใกล้ชิดชุมชนกับการเลือกใช้ศัพท์จําแนกตามอายุของผู้พูด

8.3 ความใกล้ชิดชุมชนกับการเลือกใช้ศัพท์จำแนกตามการศึกษาของผู้พูด

เพื่อที่จะศึกษาว่าความใกล้ชิดชุมชนมีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้ศัพท์จริง ผู้วิจัยจึงได้ควบคุมตัวแปรการศึกษา เพื่อที่จะยืนยันว่าผู้ที่ใกล้ชิดจะยังคงเลือกใช้ศัพท์ลาวครั้งมากกว่าผู้ที่ไม่ใกล้ชิดไม่ว่าจะมีการศึกษาระดับใดก็ตามหรือไม่ โดยการจำแนกข้อมูลของผู้ที่ใกล้ชิดและไม่ใกล้ชิดชุมชนตามกลุ่มการศึกษาทั้ง 3 กลุ่ม ซึ่งทำให้ได้กลุ่มย่อยเปรียบเทียบ 6 กลุ่มดังนี้

1. กลุ่มที่ใกล้ชิดชุมชนกับการเลือกใช้ศัพท์

- การศึกษาต่ำกว่า ป.5 ซึ่งเป็นผู้ที่ใกล้ชิดชุมชนกับการเลือกใช้ศัพท์
- การศึกษา ป.5-ม.3 ซึ่งเป็นผู้ที่ใกล้ชิดชุมชนกับการเลือกใช้ศัพท์
- การศึกษา ม.ปลาย ซึ่งเป็นผู้ที่ใกล้ชิดชุมชนกับการเลือกใช้ศัพท์

2. กลุ่มที่ไม่ใกล้ชิดชุมชนกับการเลือกใช้ศัพท์

- การศึกษาต่ำกว่า ป.5 ซึ่งเป็นผู้ที่ไม่ใกล้ชิดชุมชนกับการเลือกใช้ศัพท์
- การศึกษา ป.5-ม.3 ซึ่งเป็นผู้ที่ไม่ใกล้ชิดชุมชนกับการเลือกใช้ศัพท์
- การศึกษา ม.ปลาย ซึ่งเป็นผู้ที่ไม่ใกล้ชิดชุมชนกับการเลือกใช้ศัพท์

ตารางที่ 15 ความใกล้ชิดชุมชนกับการเลือกใช้ศัพท์จำแนกตามการศึกษาของผู้พูด

ความใกล้ชิดชุมชน ศัพท์ที่เลือกใช้	กลุ่ม ต่ำกว่า ป.5				กลุ่ม ป.5 -ม.3				กลุ่ม ม.ปลาย			
	ใกล้ชิด		ไม่ใกล้ชิด		ใกล้ชิด		ไม่ใกล้ชิด		ใกล้ชิด		ไม่ใกล้ชิด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ลาวครั้ง	431	60.36	3	8.82	142	34.81	100	29.41	198	44.79	127	21.97
ไทยมาตรฐาน	283	39.64	31	91.18	266	65.19	240	70.59	244	55.21	451	78.03
รวม	714	100	34	100	408	100	340	100	442	100	578	100

$$\chi^2 = -35.39, p < 0.01 \text{ df} = 1$$

$$\chi^2 = -2.46, p > 0.01 \text{ df} = 1$$

$$\chi^2 = -60.09, p < 0.01 \text{ df} = 1$$

เมื่อนำข้อมูลความใกล้ชิดชุมชนกับการเลือกใช้ศัพท์มาแยกตามการศึกษาของผู้พูดพบว่า ในทุกกลุ่มการศึกษาผู้ที่ใกล้ชิดชุมชนจะเลือกใช้ศัพท์ลาวครั้งมากกว่าผู้ที่ไม่ใกล้ชิดชุมชน แสดงให้เห็นว่าความใกล้ชิดชุมชนมีความสัมพันธ์กันกับการเลือกใช้คำศัพท์ลาวครั้งเมื่อจำแนกตามการศึกษา โดยเมื่อผู้พูดเป็นผู้ที่ใกล้ชิดชุมชนก็จะเลือกใช้ศัพท์ลาวครั้งมากกว่าผู้ที่ไม่ใกล้ชิดในทุกกลุ่มการศึกษา และเมื่อพิจารณาจากตารางที่ 15 กลุ่มการศึกษาต่ำซึ่งเป็นผู้ที่ใกล้ชิดจะเลือกใช้คำศัพท์ลาวครั้งมากกว่ากลุ่มการศึกษาสูงกว่า จะเห็นได้ว่าความใกล้ชิดชุมชนมีความสัมพันธ์กันกับการเลือกใช้ศัพท์จำแนกตามการศึกษาของผู้พูด โดยกลุ่มที่ใกล้ชิดจะเลือกใช้ศัพท์ลาวครั้งมากกว่ากลุ่มที่ไม่ใกล้ชิด ซึ่งช่วยยืนยันได้ว่าเมื่อผู้พูดเป็นผู้ที่มีการศึกษาต่ำและอยู่

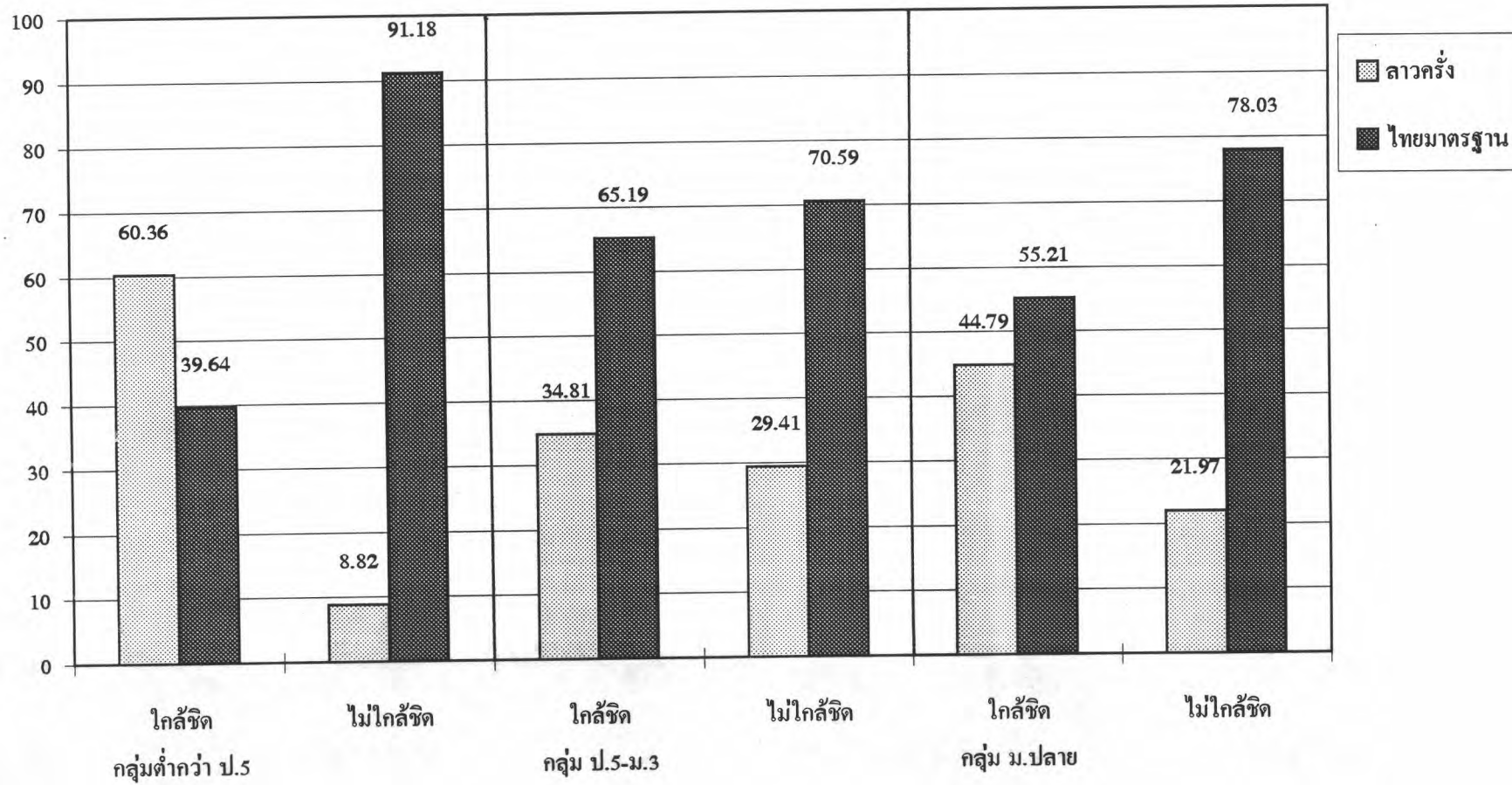

ในกลุ่มที่ใกล้ชิดก็จะเลือกใช้ศัพท์ลาวครั้งมากกว่าผู้ที่มีการศึกษาสูงและใกล้ชิดเสมอ ความใกล้ชิดชุมชนนี้จะบ่งบอกเป็นนัยว่า เมื่อเป็นผู้ที่ใกล้ชิดก็จะเลือกใช้ศัพท์ลาวครั้งมากกว่าผู้ที่ไม่ใกล้ชิดเสมอ และหากพิจารณาให้ละเอียดลงไปอีกโดยการเปรียบเทียบการใช้ศัพท์ลาวครั้งกับศัพท์ไทยมาตรฐาน พบว่ากลุ่มที่ไม่ใกล้ชิดจะเลือกใช้ศัพท์ลาวครั้งน้อยกว่าศัพท์ไทยมาตรฐานเสมอไม่ว่าจะมีการศึกษาระดับใด ซึ่งความแตกต่างดังกล่าวมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ยกเว้นในกลุ่มการศึกษาระดับกลางคือ ป.5-ม.3 ที่ความแตกต่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาคุณภาพที่ 14 ผู้วิจัยพบว่ากลุ่มการศึกษา ป.5-ม.3 ที่เป็นผู้ที่ใกล้ชิดชุมชนมีการเลือกใช้คำศัพท์ลาวครั้งน้อยที่สุด ทั้ง ๆ ที่น่าจะเป็นกลุ่มที่มีการศึกษา ม.ปลาย ซึ่งมีการศึกษาสูงกว่าที่เลือกใช้คำศัพท์ลาวครั้งน้อยกว่ากลุ่มการศึกษาอื่น ทำให้ผู้วิจัยคิดว่าอาจเป็นไปได้ว่ากลุ่มการศึกษา ป.5-ม.3 มีการแก้ไขเกินเหตุ กล่าวคือจงใจใช้ศัพท์ภาษาไทยมาตรฐานที่ตนเองคิดว่ามีศักดิ์ศรีกว่าคำศัพท์ภาษาลาวครั้งที่ตนใช้อยู่ตามปกติ โดยคิดว่าคำศัพท์ลาวครั้งที่ใช้อยู่ตามปกติไม่มีศักดิ์ศรี ซึ่งกลุ่ม ป.5-ม.3 มีการเลือกใช้ศัพท์ลาวครั้งน้อยที่สุด และทำให้การเลือกใช้ศัพท์ลาวครั้งของกลุ่มที่ใกล้ชิดกับไม่ใกล้ชิดไม่แตกต่างกันมากนัก โดยกลุ่มการศึกษาระดับกลางนี้อาจรู้สึกสับสนว่าจะใช้ภาษาใดในการสื่อสาร แต่เพื่อให้รู้สึกว่ามีศักดิ์ศรีจึงเลือกใช้คำศัพท์ที่ยืมมาจากภาษาไทยมาตรฐาน อีกทั้งเป็นกลุ่มที่ได้รับการศึกษาส่วนใหญ่ไม่สูงมากนัก และเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจว่าเป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาสูงจึงเลือกใช้ศัพท์ไทยมาตรฐานมาก

ทั้งนี้อาจสรุปได้ว่าการศึกษาเข้ามามีบทบาทต่อความใกล้ชิดชุมชนกับการเลือกใช้ศัพท์ โดยเมื่อจำแนกตามการศึกษาแล้ว ผู้ที่ใกล้ชิดชุมชนจะเลือกใช้คำศัพท์ลาวครั้งมากกว่าผู้ที่ไม่ใกล้ชิด และกลุ่มที่ใกล้ชิดซึ่งมีการศึกษาต่ำจะเลือกใช้ศัพท์ลาวครั้งมากกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาสูงกว่า แต่อาจมีปัจจัยอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น ทศนคติหรือความรู้สึกของผู้พูด ซึ่งอาจจะรู้สึกมีศักดิ์ศรีหรือมีอภิสิทธิ์เหนือกว่าผู้อื่นเมื่อใช้คำศัพท์ไทยมาตรฐาน และเพื่อให้รู้สึกว่าเป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาสูงจึงเลือกใช้คำศัพท์ไทยมาตรฐานมากกว่าศัพท์ลาวครั้ง ทำให้แนวโน้มของความใกล้ชิดชุมชนกับการเลือกใช้ศัพท์อาจเปลี่ยนแปลงไป

ภาพที่ 14 ความใกล้ชิดชุมชนกับการเลือกใช้ศัพท์จำแนกตามการศึกษาของผู้พูด

8.4 สรุป

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความใกล้ชิดชุมชนกับการเลือกใช้ศัพท์ พบว่า ผู้ที่มีความใกล้ชิดชุมชนจะมีการเลือกใช้คำศัพท์ลาวครั้งมากกว่าผู้ที่ไม่ใกล้ชิดชุมชนเสมอ ซึ่งความแตกต่างดังกล่าวมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ยกเว้นในกลุ่มอายุ 30-40 ปีที่มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนกลุ่มการศึกษาป.5-ม.3พบว่าความแตกต่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อควบคุมตัวแปรอายุกับการศึกษาเกี่ยวกับความใกล้ชิดชุมชนกับการเลือกใช้ศัพท์ ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

1. ความใกล้ชิดชุมชนกับการเลือกใช้ศัพท์จำแนกตามอายุ

หลังจากที่ผู้วิจัยนำข้อมูลความใกล้ชิดชุมชนกับการเลือกใช้ศัพท์มาแยกตามอายุของผู้พูด พบว่าในทุกกลุ่มอายุผู้ที่ใกล้ชิดชุมชนจะเลือกใช้คำศัพท์ลาวครั้งมากกว่าผู้ที่ไม่ใกล้ชิดชุมชน แสดงให้เห็นว่าความใกล้ชิดชุมชนมีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้ศัพท์ กล่าวคือ หากเป็นผู้ที่ใกล้ชิดชุมชนก็จะเลือกใช้คำศัพท์ลาวครั้งมากกว่าผู้ที่ไม่ใกล้ชิด ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า เมื่อเป็นผู้ที่อาศัยหรือมีการดำเนินชีวิตอยู่ในชุมชน ก็มีโอกาสที่จะใช้คำศัพท์ลาวครั้งมากกว่า เพราะจะมีการสื่อสารติดต่อกันสม่ำเสมอกับคนที่อยู่ในชุมชนเดียวกัน ทำให้ผู้ที่ไม่ได้อยู่ในชุมชน หรือเป็นผู้ที่ไม่ใกล้ชิดชุมชนใช้คำศัพท์ลาวครั้งน้อยกว่าเนื่องจากขาดการติดต่อกับคนในชุมชน และเมื่อเปรียบเทียบดูจากการจำแนกตามอายุของผู้พูด พบว่ากลุ่มที่ใกล้ชิดชุมชนซึ่งมีอายุ 30-40ปี และ 45-55 ปีจะเลือกใช้คำศัพท์ลาวครั้งมากกว่ากลุ่มอายุ 15-25 ปี จะเห็นว่าอายุก็มีบทบาทต่อความใกล้ชิดชุมชนกับการเลือกใช้ศัพท์ โดยผู้ที่มีอายุมากจะเลือกใช้คำศัพท์ลาวครั้งมากกว่าผู้ที่มีอายุน้อยในกลุ่มที่เป็นผู้ที่ใกล้ชิดชุมชน ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า ถ้าเป็นผู้ที่มีอายุมากและอยู่ในกลุ่มที่ใกล้ชิดชุมชนก็จะเลือกใช้คำศัพท์ลาวครั้งมากกว่าผู้ที่มีอายุน้อยและใกล้ชิด เพราะกลุ่มที่มีอายุมากซึ่งเป็นผู้ที่ใกล้ชิดส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่ในชุมชน มีการประกอบอาชีพและมีการติดต่อสื่อสารกันกับคนในชุมชน จึงทำให้ใช้คำศัพท์ลาวครั้งมากกว่าผู้ที่มีอายุน้อยซึ่งส่วนใหญ่จะไม่ค่อยได้ติดต่อกับคนในชุมชนมากเท่าใดนัก รวมทั้งกลุ่มอายุน้อยจะได้รับอิทธิพลของการศึกษาและความเจริญที่เข้ามาในชุมชนเป็นอันมากจึงทำให้เลือกใช้คำศัพท์ลาวครั้งน้อยกว่ากลุ่มที่มีอายุมาก อย่างไรก็ตามเมื่อวิเคราะห์ดูความสัมพันธ์ระหว่างความใกล้ชิดชุมชนกับการเลือกใช้ศัพท์จำแนกตามอายุแล้ว พบว่ามีแนวโน้มที่เหมือนกันในทุกกลุ่มอายุคือ ผู้ที่ใกล้ชิดชุมชนจะเลือกใช้คำศัพท์ลาวครั้งมากกว่าผู้ที่ไม่ใกล้ชิดชุมชนซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และความใกล้ชิดชุมชนมีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้ศัพท์เมื่อจำแนกตามอายุของผู้พูด

2. ความใกล้ชิดชุมชนกับการเลือกใช้ศัพท์จำแนกตามการศึกษาของผู้พูด

เมื่อวิเคราะห์ดูพบว่าความใกล้ชิดชุมชนกับการเลือกใช้ศัพท์เมื่อจำแนกตามการศึกษาพบว่าทุกกลุ่มการศึกษามีแบบแผนของความใกล้ชิดชุมชนกับการเลือกใช้ศัพท์เป็นลักษณะเดียวกันคือ ผู้ที่ใกล้ชิดชุมชนจะเลือกใช้คำศัพท์ลาวครั้งมากกว่าผู้ที่ไม่ใกล้ชิดชุมชนในทุกกลุ่มการศึกษา ซึ่งจะเห็นได้ว่าความใกล้ชิดชุมชนกับการเลือกใช้ศัพท์มีความสัมพันธ์กันเมื่อจำแนกตามการศึกษา ทั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบดูระหว่างกลุ่มการศึกษาที่ใกล้ชิดชุมชนพบว่ากลุ่ม ป.5-ม.3 มีการเลือกใช้ศัพท์ลาวครั้งน้อยกว่ากลุ่มการศึกษา ม.ปลายซึ่งเป็นกลุ่มที่มีการศึกษาสูงที่สุดในประชากรที่ศึกษา ทั้ง ๆ ที่ควรจะใช้มากกว่า ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าในกลุ่มนี้อาจมีการแก้ไขเกินเหตุ โดยจงใจใช้ศัพท์ภาษาไทยมาตรฐานที่ตนเองคิดว่ามีศักดิ์ศรีกว่าคำศัพท์ภาษาลาวครั้งที่ใช้เป็นปกติ โดยคิดว่าคำศัพท์ลาวครั้งที่ใช้ตามปกตินั้นไม่มีศักดิ์ศรี และในกลุ่มการศึกษา ป.5-ม.3 นี้ได้รับการศึกษาไม่สูงมากนัก แต่เพื่อที่จะยกระดับการศึกษาของตนเอง จึงเลือกใช้คำศัพท์ลาวครั้งน้อยกว่ากลุ่มการศึกษาอื่นและใช้คำศัพท์ที่ยืมมาจากภาษาไทยมาตรฐานมาก เพราะรู้สึกที่ศัพท์ไทยมาตรฐานมีศักดิ์ศรีกว่าหรือถูกต้องกว่าและเป็นศัพท์ซึ่งคนที่ได้รับการศึกษาสูงใช้กันอยู่โดยทั่วไป จึงเกิดการเลือกใช้คำศัพท์ลาวครั้งน้อยกว่ากลุ่มการศึกษาสูงกว่า อย่างไรก็ตามเมื่อมองภาพโดยรวมแล้วก็ยังเป็นไปตามความคาดหมาย ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าผู้ที่ใกล้ชิดชุมชนจะเลือกใช้คำศัพท์ลาวครั้งมากกว่าผู้ที่ไม่ใกล้ชิดชุมชนเสมอ และเมื่อจำแนกตามการศึกษา ก็จะเห็นว่าความใกล้ชิดชุมชนมีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้ศัพท์

จากการวิเคราะห์ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าความใกล้ชิดชุมชนมีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้ศัพท์ โดยผู้ที่ใกล้ชิดชุมชนจะเลือกใช้คำศัพท์ลาวครั้งมากกว่าผู้ที่ไม่ใกล้ชิดชุมชน ทำให้เห็นว่าความใกล้ชิดชุมชนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกใช้คำศัพท์ของผู้พูด และเมื่อควบคุมตัวแปรอายุและการศึกษาแล้วก็จะเห็นว่าความใกล้ชิดชุมชนมีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้ศัพท์ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้เกี่ยวกับการวิจัยนี้ว่า ผู้ที่มีความใกล้ชิดชุมชนจะเลือกใช้คำศัพท์ลาวครั้งมากกว่าผู้ที่ไม่ใกล้ชิดชุมชน